

Presentació

1907-2007: del nitrat de plata als píxels, passant pel color. De la ploma a l'ordinador, i entremig, la màquina d'escriure. Cent anys d'innovacions constants en el camp de la imatge i de l'edició que Joan Domingo va conèixer durant el seu segle de vida. De jove, escrivint petits relats per als companys d'escola i amb col·laboracions a la premsa local; de gran, fent de la fotografia la seva passió. Joan Domingo, Johndobis, va tenir una vida llarga que li va permetre ser espectador d'un retall important de la història, li van faltar, però, uns mesos més per poder veure aquesta exposició que s'ha convertit, malauradament, en pòstuma.

Maria Enrich Murt

Regidora de Cultura i Festes

Paradís d'infants

l'ayala

sala municipal d'exposicions

Carrer Garcia Fossas, 2
(Plaça de la Creu)
Tel. 93 801 91 16

Tardes
de dimarts a divendres,
de 7 a 9 del vespre
dissabtes i festius,
d'11 a 2 del migdia
i de 6 a 9 del vespre

Dilluns tancat

Inauguració
Dimecres 6, a les 8 del
vespre

L'organitzen:

Ajuntament d'Igualada

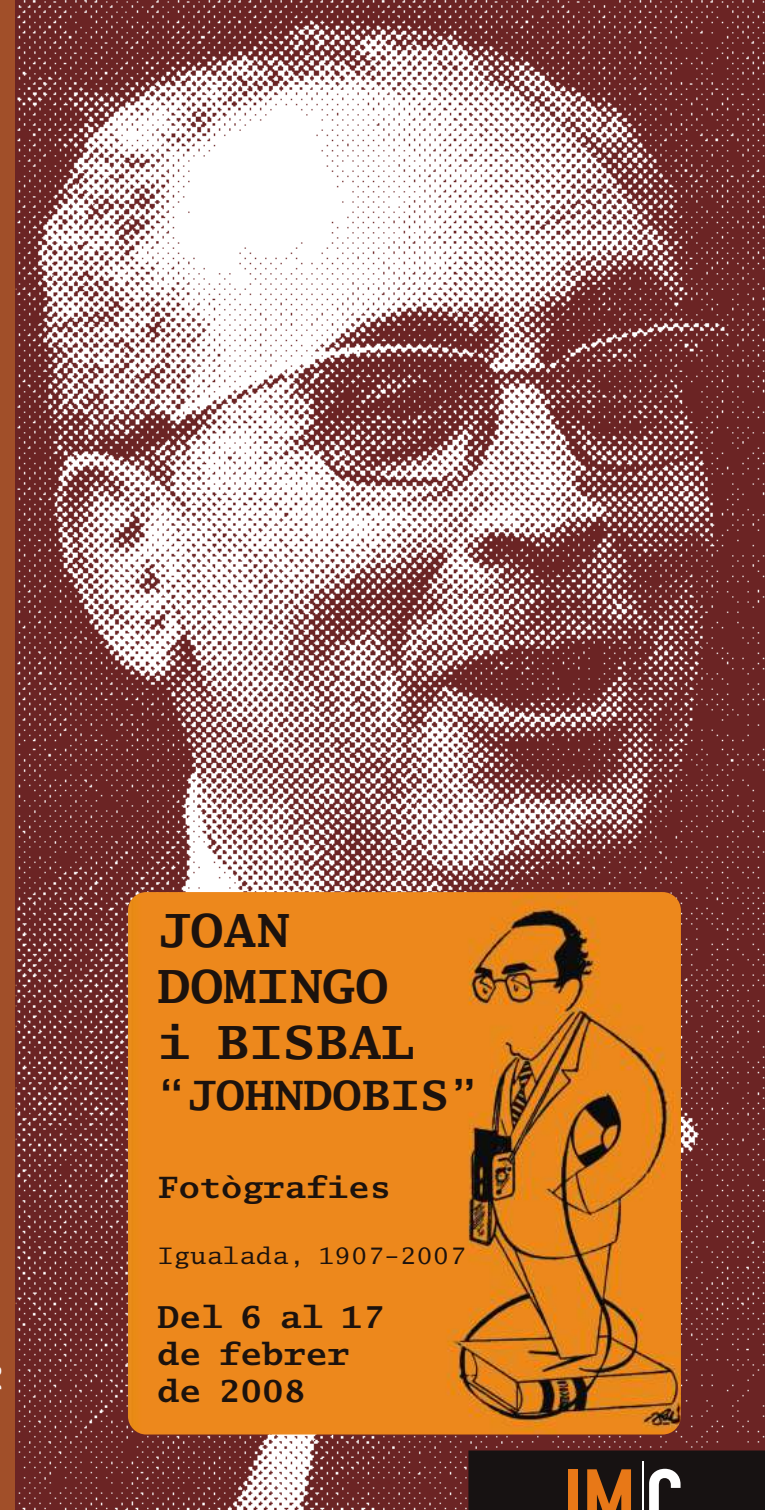
IMC
Institut Municipal de Cultura
Igualada

 **AGRUPACIÓ
FOTOGRAFICA
D'IGUALADA**

Amb el suport de:

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
i Mitjans de Comunicació

www.igualada.cat

**JOAN
DOMINGO
i BISBAL
"JOHNDOBIS"**

Fotografies

Igualada, 1907-2007

**Del 6 al 17
de febrer
de 2008**

Disseny gràfic: Sandra&Enrich

Ajuntament d'Igualada

IMC
Institut Municipal de Cultura
Igualada

JOAN DOMINGO i BISBAL "JOHNDOBIS"

Fotògraf i escriptor
Igalada, 1907-2007

Fill de Bonaventura Domingo i Prat, que era sabater i comissionista i de Dolors Bisbal i Caballé, d'ofici teixidora, va néixer el 26 de juliol, al carrer de Santa Caterina, 18, principal, 2ª, on hi va viure fins que es va casar.

Tots els seus estudis els va fer a les Escoles de l'Ateneu Igaladí, on ja va destacar escrivint i editant novel·letes en català, que copiaven, il·lustraven i acolorien els seus companys de classe. També escrivia contes a la revista escolar "Llabor". En tots els seus escrits usava el pseudònim "Jondobis"

L'any 1920 va deixar l'escola i va fer d'aprenent a la sabateria del seu pare, però no va deixar d'escriure, ja que va ser nomenat corresponsal i repòrter de la revista "Futbol" i del setmanari "Esport i Cultura". Més endavant van ser molts els articles publicats als periòdics locals i també a les revistes de Barcelona "Joventut" i "Llegiu-me" Així mateix va ser nomenat director de la revista "Virtus et Labor" A més encara escrivia novel·les curtes que ell editava.

El 2 de gener de 1922 va començar a treballar a la notaria del Sr. Josep Agustí Roca, a instàncies del qual va ser nomenat oficial primer, càrrec que va tenir durant tota la seva vida laboral, al servei dels notaris que es van anar succeint a la mateixa notaria.

Va conèixer Joan Llacuna i Carbonell, que treballava a "La Caixa" i va néixer entre els dos joves una intensa i perllongada amistat; tots dos tenien en comú l'anhel d'avançar en el coneixement de totes les temàtiques, compartien una sòlida formació religiosa alhora que eren oberts a totes les innovacions. Van fer la joventut junts com es pot veure en aquesta fotografia, que llueixen els barrets de palla que eren de moda els anys vint.

President de l'AFI 1962

Poesia matinal

Ritus d'encens

Esplai

A tots dos els va arribar l'amor i es van casar amb poc temps de diferència. Joan Domingo es va casar amb Rosa Folch, mentre que el poeta Llacuna es va casar amb Teresa Puig, els dos matrimonis van tenir el goig de la paternitat amb una única filla cadascun .

Els dos amics tenien en molta estima la poesia de Federico Garcia Lorca i aprofitant una estada seva a Barcelona l'any 1935, van aconseguir que el poeta andalús vingués a Igalada i que la Margarida Xirgu representés la seva obra "Yerma" al teatre de l'Ateneu Igaladí.

Llacuna es va decantar per la poesia, mentre Domingo va centrar totes les seves forces en portar als cinemes d'Igalada les millors pel·lícules. Pels comentaris cinematogràfics tan encertats que feia de les projeccions, als periòdics locals, va guanyar-se la confiança de l'empresari dels cinemes de l'Ateneu i del Mundial, que li deixava decidir la programació i fer la publicitat, progressivament li va anar confiant tota l'administració. Aquesta relació amb l'Empresa Guiteras va durar cinquanta anys.

La guerra va arruïnar l'economia familiar i la salut de la Sra. Rosa Folch. Per part de Joan Domingo, després d'haver estat a primera línia del front, va retornar sa i estalvi i va fer impossibles per recuperar la salut de la seva esposa. Ho va aconseguir amb anys d'esforços.

I va ser quan ja tenia trenta-vuit anys, que va descobrir que la fotografia era l'afició de la seva vida. I si tardana va ser la seva incorporació a la fotografia, vertiginós va ser l'ascens i la consolidació en aquesta disciplina.

Amb les dues primeres fotografies que va fer es va presentar al Concurs Classificador de l'A.F.I. de l'any 1945 i va obtenir el 3er. premi de la 3ª categoria, l'any següent ja es va presentar a Manresa, on va obtenir el 8è premi.

Així que es feu soci de l'Agrupació Fotogràfica d'Igalada ja va tenir el càrrec de bibliotecari i va participar en totes les activitats de la Junta Directiva.

Al Concurs Classificador de l'A.F.I. de l'any 1947, va obtenir Placa de plata i or, a la seva fotografia "Esplai"

Retorn a la llar

Nadalena

Vers la via Làctia

La caricatura de Joan Domingo Bisbal "Johndobis", que sempre ha acompanyat les seves exposicions li va fer el jove dibuixant Josep Ma Riba i Marsal l'any 1948.

L'any 1949 va obtenir onze grans primers premis en concursos nacionals i internacionals.

Després d'aquests inicis tan brillants, les seves obres van figurar en salons fotogràfics dels Estats Units {Washington, Rochester, New York i Los Angeles}, Alemanya, Gran Bretanya, Argentina, Mèxic, Japó, Portugal, Brasil, Canadà, Islàndia, Cuba, Sudàfrica, Andorra i altres.

Els guardons que va anar recollint sumen 382 premis importants

L'any 1955 l'Ajuntament d'Igalada, presidit per l'alcalde Francesc Llansana li va concedir la Placa de Plata de la ciutat. Va ser membre de jurats nacionals i internacionals, a més de ser organitzador de moltes activitats de l'A.F.I. durant molts anys.

Les seves fotografies van ser en blanc i negre fins l'any 1960, que van passar a ser cromàtiques i a partir de 1986 adopta una nova tàctica de difuminar els colors que ell anomena "Johndobiscolor",

Totes les seves experiències les va plasmar en infinitat d'articles publicats a totes les revistes fotogràfiques, entre altres el Butlletí de l'Agrupació Fotogràfica d'Igalada.

Amb data 9 de novembre de 1990 va publicar les seves memòries en el seu llibre "Vivències" i el 26 de juliol de 1992 va publicar un altre llibre amb el títol "Comentaris del llibre Vivències", més modest que l'anterior, però conté uns comentaris força interessants i inclou al final, la reproducció de l'article seu "L'etern olímpic" que va publicar el març de 1928 a la revista "Llegiu-me" de Barcelona.

La defunció de la seva esposa el 3 de desembre de 1996, li va ser un cop molt fort.

El dia 26 de juliol de 2007 va fer cent anys i va rebre la felicitació del Sr. Alcalde d'Igalada i de moltes entitats i particulars.

Poc després d'haver arribat a centenari va morir el 27 de setembre de 2007.

Joan Domingo i Bisbal